Quelle: https://manuscripta.at/?ID=671
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

tempib; ipse ũ decresceret ⁊ militie amittere pnei
patum uiam. pessimã & malignissimã cogitauĩt.
& primũ quidẽ temptauit uirei detrahere & ꝑt
regem. monens ut se custodiret & pmissiones
ñ respiceret abner que faceret dios. ut saul filii con
firmaret impio ⁊ qua pfallacissimq; dolo uenis
set ad eum ⁊ uellet spem & dispensationẽ regni
eius agnoscere & sic ad ꝓpria remeare. Cũ ũ his
uerbis non potuisset psuadere regi ne eũ uideret.
ex hac uel deteriorẽ ruinam rursus ad gressus
ẽ. Et eũ deliberasset ut abner interimẽret. misit
qui sequerentur. ⁊ eum conprehensum dd nominis
ꝑceptione reuocarent. tamquã eet aliqua ei
detecturus que ipso psente undebat oblitus.
Abner autẽ dum hec audisset. abnuntius ad p
henderant enim eum in quodã loco nomine
sira. qui ab erat abhebron stadius quasi uigintu.
nihil metuens future. Cui occurrens ioab ad
portam. ⁊ suscipiens eum quasi maxime deuo
partẽ & amicus. sepe enim fingunt uere se ce
bonos & maligne suspicionis extraneos. q aliq.
iniquũ temptare presumunt. segregauit
quidẽ eum a aliis hominib. tamquã insecre
to locuturus. ⁊ in locum porte desertiorem
ducum cum eet ipse solus ⁊ abysai fr̃i eius cu
ginato gladio ei latus effodit. Et abner q dẽ
hoc m ioab dolo interemptus ẽ. p morte qui
dem sicut ipse dicebat fr̃is asahel. que psegn
tem se interemerat abner in pugna facta in ga
baon. ꝗ ut tẽ uertas habuit. p metu sui principi
tus. ⁊ honoris que habere poterat apud regẽ.
Ex his tiq; debẽ considerare qui sibẽ quanta
⁊ qualia psumunt homines ꝓpter auaricie zelum
⁊ principatus affectũ. eum nulli hec credere uolũt
Nam concupiscentes hec adipisci. p multa mala
adeo p uenium. Qui rursus metuentes amitte
multo deteriorib; aeiionib; ut ea retineant im
plicant. tamquã non sit equale malũ adipisci
uelle. tantũ m magnitudinẽ potestatis & dum
succesere ut quisibẽ eius bonis. ut iam rurs amit
tere eum in retinendo poti excelsior sit eruma.
⁊ ꝓꝑ ea crudeliora moliant & primore ne amit
tant que adepti s. committere graiora psu
munt. ⁊ debis quidẽ breuiter indicasse suffi
ciat. Porro dauid audiens interitũ
abneranimo quidẽ grauissimo doluit & co
ram oib; testificatus ẽ. tendens addm de ce
ram suum & clamans. qd non fuisse. m abner
interitu consentiens nec ei mandato aut cõ
silio fuisse. ex tunc tus. ⁊ maledicta posuit ual
de grauissima cont eum qui illũ occiderat.
& domũ eius uniuersam & eos qui hoc egerant
pdefuncto penuse subiectos. Erat enim solli
citus ne contra fidem & iusiurandum ager.
qd ex hibuit abner. Preceptit autẽ deflere ⁊
lugere ⁊ lamenta ciones fieri sup uirũ. ⁊ eius
corpus sollempnib; honorare obsequiis cum
ipse uestẽ disruptit ingemiscens. ⁊ sacco uidẽ
indut. Hec quidẽ facere ꝑceptit ꝑcedentes
loculũ. ipse autẽ lugens & deflens sequebat
cum senoribus. atq; ꝑceptib; ostendens deuo
tionẽ. circa uiuos ⁊ tristiciã circa defunctos
⁊ qd non eius consilio ocunctus fuisset. Depe
lierunt autẽ eum in hebron ⁊ ue dicentes. re
scribens lamentaciones sup eius sepulchrũ.
stans ipse primitus sup monimentũ fleuit &
alios hoc celebrasse contradidit. Die aũ mors
eum abner adflixit. ut neq; cibũ cogentib;
amicissimẽ. ꝗ uiraret nihil se gustaturũ.
usq; ad solis occasũ. Hoc tiq; factum. deuo
tionẽ ei ꝓpli adiunxit. Nam amici abneris ho
norẽ collatum mortuo suscepere. ⁊ dauid cus
todem fidi crediderunt. ⁊ qd omi dignitate
⁊ reb; sollempnib; eum tamquã parentẽ & a
micũ colere potuissent. cui ñ ut inimico cõ
tumeliã fecerat. ne turpi eum aut neglecta
sepultura tradidit. Omis q p optima ⁊ mtissi
ma regis natura letabant. uno quoq; credente
talem futuram regis insepuideneũ. quale
eum in abner morte uidebant. In his q gestis dd
ꝑeipuam glm habere uidebat. vñ facti ẽ. ut
nullus suspicaret abner uoluntate eius occisũ. Lo
cutusq; est ⁊ ad pplm. qd ipsi quidẽ tristiciã ñ
fortuita puenisse. optimi uiri morte sucita
to. nec parua detrimenta fore hebreis illius uir
tute priuatis. qui eos consiliis optimis ⁊ uir
tute manuũ cont hostium fortitudinẽ defen
dere potuisse. Die ds inquit eui causã ẽ rerũ
omniũ. ñ hui sanguinẽ deserat in defensium.
Ego ũ nou qd ioab ⁊ abisai sarue filius nihil
piualeo facere facere. cum sint me ipso poten
tiores. ꝗ uicẽ eis reddat. phuiusmi psumptione
diuinitas. Igitur abner hoc m defunctus ẽ. Au
diens mortẽ eius saul filius his bosetb ñ lubent ẽ